

ZDROJE údajů

- pacient (primární zdroj)- hlavní zdroj, subjektivní údaje
- významné osoby – rodina,.....
- zdravotničtí pracovníci
- záznamy, dokumentace
- literatura

Pozorování nemocného

POZOROVÁNÍ = psychická činnost, při níž si záměrně všímáme určitého objektu, v našem případě nemocného – jeho vzhledu, projevů a potřeb

- při pozorování je třeba být **vnímavý, všímavý a zaujatý**
 - žádnou zdánlivě bezvýznamnou maličkost nepodceňujeme
(oblasti pozorování – pohyblivost, potřeba hyg. péče, vyprazdňování, dýchání, spánek, bolest, řeč, emoce,.....)
 - využíváme 5 smyslů
- = uvědomělá, cílená dovednost

ROZHOVOR = slovní - verbální kontakt s druhou osobou
= plánovaná komunikace nebo konverzace určitým směrem

Má 2 způsoby:

- A) **řízený** – vysoce organizovaný, zaměřený na specifickou organizaci, sestra si vytyčí cíl rozhovoru a snaží se ho dosáhnout, alespoň v začátku položením tzv. *uzavřených otázek* (kdy, kde, kdo, co, kolik, jaké?)
- má omezený čas

- B) **volný** – sestra umožňuje pac. vybrat si předmět rozhovoru, kladení otázek s otevřeným zaměřením:

Otevřená otázka:

Jak se cítíte v poslední době?

Proč jste přišel do nemocnice?

O čem byste mi chtěl dnes povídat?

- při sběru informací je vhodná kombinace obou rozhovorů

Neutrální otázka: Co si o tom myslíte?

Proč Vás podle Vašeho názoru operovali?

Navádějící (sugestivní) otázka:

Máte strach z vyšetření?

Vezmete si ten lék nebo ne?

Účel rozhovoru: **dozvědět se** od nemocného vše potřebné k doplnění poznatků o jeho stavu, **sdělit** mu podstatu výkonů a oš. postupů, **přesvědčit** jej o správnosti léčení a ošetřování a **vyslechnout** jeho starosti a obavy

Rozhovor lze navázat při:

- každém výkonu

- individuálním jednání s nemocným
- besedě o knize, zájmech,.....

Fáze rozhovoru:

1. příprava rozhovoru
2. úvod rozhovoru
 - navázání kontaktu – vytvoření vztahu sestra x pacient
 - orientace – vysvětlení důvodu rozhovoru
3. vlastní rozhovor
 - co si pacient myslí, prožívá – ulehčit otevřenými otázkami, dále kombinovat uzavř. ot.
4. závěr rozhovoru
 - zakončuje sestra
 - shrnutí hovoru – důležitá fáze
 - naznačit, že rozhovor spěje ke konci
 - sdělit splnění účelu rozhovoru
 - vyjádřit ocenění, spokojenost se spoluprací
 - vyjádřit zájem o pacienta do budoucna
 - plánovat další střetnutí
 - sdělit co bude dál, co ho čeká
 - shrnout informace

Formy komunikace z pohledu sestry:

- **sdělení** = krátký, srozumitelný, laskavě řečený pokyn
- **vysvětlování** = sděluje **co, proč, jak, kdy** se má udělat, vysvětlujeme klidně a pomalu, výsledkem je *pochopení*
- **přesvědčování**

MIMOSLOVNÍ KOMUNIKACE

= nonverbální sdělení

- výraz tváře – mimika
- pohyby rukou – gestika

Zdroj:

KELNAROVÁ Jarmila a kolektiv. *Ošetrovatelství pro zdravotnické asistenty 1. ročník*,

GRADA Publishing 2009, ISBN 978-80-247-2830-8.